

विक्रान्तैः कृतियैः शस्त्रवृत्तिभिः। विधवा शून्यनगरा न
धारयितुस्तुष्टे। तन्मह्यं दीयतां भर्ता भगवं
स्तत्समो नृपः। रक्षेत् सधामनगरां यो मां सागरमा-
लिनीम्। स श्रुत्वा भगवान् वाक्यं वाढमिहव्रवीत् प्रभुः।
ततो मां मानवेन्द्राय मनवे संप्रदत्तवान्। सा मनुप्रभवं
पुण्यं प्राप्येच्छाकुकुलं महत्। विपुले नास्ति कालेन
पार्थिवात् पार्थिवं गता। एवं दत्तास्ति मनवे मानवे-
न्द्राय धीमते। भुक्ता राजसहस्रैस्तु महर्षिकुलसम्भवैः।
बहवः कृतियाः शूरा मां जित्वा दिवमाश्रिताः।
अयं च गोत्वप्रवर्त्तकः। आर्षशब्दे गोत्वशब्दे च विवृतिः।
‘त्वयायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्वयायुषम्’ यजु० १, ६२।
‘कश्यपस्यैतन्नामकस्य प्रजापतेः’ वेददी०। तस्या-
पत्यानि विदा० अज् बह्वृ, लृक्। कश्यपास्ततोदा-
पत्येषु ‘कश्यपानां काश्यपावत्सारासितेति’। ‘कश्य-
पासितदेवर्षेति वा’ ८। ‘शाण्डिलानां कश्यपशाण्डि-
ल्योः’ आ० श्रौ० १२, १४, ७। ‘एते कश्यपाः।
एतेषां परस्परसंविवाहः’ नारा०।

काश्यपिर्गण्डापजः इत्यत्र तु भवार्थे इज्।

१ मृगभेदे २ मत्स्यभेदे ८ मेदि० स्त्रियां जातित्वात्
ङाप्। ४ कच्छपे ‘अपासुष्टो मासां कश्यपः’ यजु०
२४, २७। ‘कश्यपः कच्छपः’ वेददी०। ४ श्यावदन्ते
त्रि०। ‘प्रमृष्टेभ्यश्चान्यत् कश्यपकश्यपयचमानवर्त्तम्’
कात्या० १०, २, २५। ‘कश्यपशब्दं बधिरं मन्यन्ते
कश्यपश्च श्यावदन्तमिति केचित्’ कर्कः।

कश्यपनन्दन पु० ईत०। गण्डे हलायु०। कश्यपसुतादयोऽप्यत्र
कष बधे भ्वा० पर० सक० सेट् बधोऽत्र निष्पीडनं
वर्षणञ्च। कषति अकपीत्-अकषीत्। ककाष प्रनिक-
षति। ‘रुद्रेभ्य कषक्षिवालसत् कषपाषाणिभे नभस्तले’
नैप०। अस्य परस्मैपदिषु पा० ग० पाठात् शब्दकल्लङ्घने
च तथा पाठात् आ० उक्तिर्भ्रान्तिमूला। ‘पामानं
कषमाणम्’ इत्यादिप्रयोगस्तु ताच्छीलिकथानशैवोपपत्तेः।
‘निमूलसमूलयोः कषः’ ‘कषादिषु यथाविध्यनुप्र-
योगः’ पा० णसुल् अनुप्रयोगश्च। निमूलकापं
कषति समूलकापं कषति समूलं निमूलं वा कषतीत्यर्थः
वि० कौ० ‘समूलकापं चकषूदन्तः’ भट्टिः।
‘सर्वकुलाभ्रकरीषेषु कषः’ पा० कर्मरूपेष्पूपपदेषु
सञ्च्। सर्वकृषः कूलकृषः अभ्रकृषः करीषकृषः

कष पु० कष-अच्। स्वर्षवर्षरूपज्ञानार्थे (कषटी) पाषाणभेदे

इतरप्रस्तरस्य स्वर्षेन वर्षणात्तस्यैव तथात्वम्। अस्त्रादेस्तीक्ष्णी
करणसाधने शाणाख्ये पदार्थे अमरः। ‘कषपापाषाणिभे
नभस्तले’ नैप० ‘सुवर्षरेखेव कषे निवेशिता’ मृच्छ०।

कषण त्रि० कष्यते कष-कर्मणि ल्युट्। १ अयक्ते शलाटी
शब्दश्च०। भावे ल्युट्। २ वर्षणेश्चाक्षने न०। ‘कषणकस्य-
निरस्तमहाहिभिः’ माघः। ‘कषणेन कस्यनेन’ मल्लि०
कषा स्त्री कष्यते ताद्यतेऽनया कष-बा० करणे-
अच्। अस्त्रादेस्ताडनसाधने चर्मादिनिर्मिते पदार्थे
(चावुक) रमानाथः। ‘लच्छ्रेण पृष्ठे कषया च
ताडितः’ भाग० २, २०, २२।

कषाकु यु० कष-आकु। अग्नौ कुर्ये च उणादिको०।

कषाय पुंन० कषति कण्टम्, कष-आय-अर्धर्षादि।
(कषा) १ रश्मिभेदे २ तद्वृत्ति त्रि०। तस्य कारणगुणादि
संयुक्ते उक्तं यथा—‘तत्र शैत्यरौक्षणाधववैशद्यवैदम्भ्य-
गुणलक्षणयोगयुक्तस्य समानयोनिः कषायो रसः सोऽस्य
शैत्यात् शैत्यं वर्धयति, रौक्ष्यात् रौक्ष्यं, लाघवात्
लाघवं, वैशद्यात् वैशद्यं, वैदम्भ्यात् वैदम्भ्यमिति’
‘योगेन परिशोधयति जिह्वां क्षमयति कण्ठं बध्नाति
हृदयं कषति पीडयति च स कषायः’। ‘कषायः
संपाहकोरोपणं स्तम्भनः शोधनालेखनः शोषणः
पीडनः क्षेदीपशोषणश्चेति। स एव गुणोऽत्येकएवात्यर्थ-
सुपसेव्यमानः पीडास्यशोषोदराध्मानवाक्यसहमन्या-
स्तम्भगात्रस्फुरणसुसुप्तमायनाकुञ्चनलेपणप्रभृतीन् जन-
यति’ इति च। कषायपदार्थः। ‘न्यपोषादिरम्ब-
ठादिः प्रियङ्गुदीरोभादिस्त्रिफलाशङ्खकोजम्बाअमकुलान्तिन्दु-
कफालिनीकतकशकपाषाणभेदकवनस्पतिफलानि सालसा-
रादिश्च प्रायशः कुरवककोविदारकजीवन्तीचिह्नीपालङ्कास्तु
निवस्यकप्रभृतीन् नोवारकादयोऽसृग्नादयश्च समासेन कषा-
योवर्गः’ सुश्रु०। अस्योत्पत्तिकारणमपि तत्त्वोक्तं यथा—
‘तस्मादाप्योरसः परस्परसंसर्गात् परस्परानुपपत्तात् पर-
स्परानुप्रवेशाच्च सर्वेषु सर्वेषां साक्षिभ्यमस्युत्कर्षापकर्षात्तु
पक्षणम्। स खल्वप्योरसः शेषभूतसंसर्गाद्विदग्धाः षोढा
विभज्यते’ इत्युपक्रम्य। पृथिव्यनिलगुणबाह्यत्वात् कषायः
इति। तत्र तस्य च पित्तकफघ्नत्वमपि तत्रैवोक्तम्
‘मधुरातक्तकषायाः पित्तघ्नाः कटुतिक्तकषायाः क्षेपघ्नाः’
इति। ‘केचिदाह्वरग्वीधोभोयत्वाज्जगतो रसाः द्विविधाः
सौम्या आग्नेयाश्च, तत्र मधुरातक्तकषायाः सौम्याः,
कटुतुल्यवणा आग्नेयाः मधुरातक्तकषायाः क्षिप्राः गुर-